

Bylo nebylo...

Začít by se dalo asi všelijak. Adršpach přináší spoustu zábavy! Skály všude, kam jen oko dohlédne, krásnej modrej písák na odpočinek, či jako místo, kam si můžete jít „lízat“ rány ze skaly. V neposlední řadě lezecké hospody, kde můžete potkat milé, pěkné duše podobného ražení, jako je ta vaše, a kde se taky můžete skvěle „spravit“ po výprasku (nebo úspěchu) ve skalách.

Jednou za rok se tam taky koná pro některé jedince známá akce (řekl bych již legendární), kterou někteří členové LKP dobře znají. Ano, tušíte správně...mluvím tady o kopání do kulatého nesmyslu, což je pro některé jedince jen těžko pochopitelný, že místo lezení jedem do Ádru na fotbal. Když se to všechno semele podle plánu a počasí dovolí, tak se dá ovšem stihnout všechno, co Adršpach nabízí!

Letos to bylo jako kdykoliv předtím! Vynikající! Odjezd už v pátek s Vlašínem, kde i přes nepřízeň počasí berem do auta boulder mámu (dík ultra hovadu za půjčení) a mastíme si to pěkné 3h v autě směr Ostaš. Vlašín měl boulder-premiéru, tak jsem mu ukázal ostašské klasiky. Dalo by se říct, že to bylo až magický! Slunce, vítr...úplný porno na Velkém střežáči! Tom měl pěkně červený bříška po cestě k autu! Po příjezdu do Ádru jsme zamířili k Tošovákovi na Krakonoše, nejprv jsme si sedli tak stranou, nakonec jsme si přisedli k pořadatelům fotbalu. Kořala se ptá, odkud jsme, my s Vlašínem říkáme, že z Prachova...Kořala nato, že právě posílal sms zprávu Vítkovi Lachmanovi, že LKP hraje první zápas a tak...do toho se zapojil do debaty Pete, že jestli přijede z Prachova i Vlašín...

Tak jsme se na úvod dost zasmáli, kluci se nám pak děsně omlouvali, že nás nepoznali, že jsme se dlouho neviděli a že má Vlašín fousy - a to prej nemíval! :D Dál se nedělo nic zajímavýho, takže jsme se po krátké rozprávce s kopáči z jiných týmů odebrali do spacáků k Petemu do altánu přímo u hřiště. Ráno nás budí sekačka, ale to vůbec nevadí, stejně už byl čas vstávat! Bylo asi 9h a volám Bambimu, jak jsou na tom. Bambi mi řekne, že zaspal a právě vyjíždí, ať posunem start...hmmm...to je teda pěkný, říkám si. Naštěstí si ze mě udělal Bambi dobrý ráno, asi za 3minuty na mě kouká z favorita. Dost jsem si oddechl a pochválil mu jeho vtípek. Auto měl plný fotbalových šampionů, dorazil s ním Fiša a mladý naděje Jindra „Macáček“ Macoun s Karlem Najmanem. Zanedlouho dorazili poslední dva kusy Jirka Mazáček s Danáčem. Kompletní výkvět!

Něž jsme se stihli rozkoukat, vykonat různé potřeby, už na nás Pete volal, že za chvíli hrajem. Krátká rozcvička, seznámení s balónem, domluva, že každý bude v bráně jeden poločas a hrajem!!! Chvilí oťukávání, když v tom některý z protihráčů dlobne do míče, ten letí...letí...Vlašín se marně natahuje po míči a už hned po první střele na bránu tečem 1:0.

Ukázalo se ale, že máme psychicky odolný tým, po chvíli srovnávám a nedlouho po mě vsítil gól Danáč. První zápas dopadl 2:1 pro LKP = krásnej rozjezd! Jelikož nás mají v Ádru rádi, byli jsme ještě s domácím celkem rozlosováni tak, že jsme nehráli dva zápasy za sebou. Utkání číslo dva bylo náročný! Domácí Ádr měl vynikajícího brankáře, který postupně vymazal Vlašína a další naše útočníky. Naštěstí jedinou jejich šanci neproměnili, tak jsme se rozešli smírně 0:0.

Chvilí jsme pak počítali, co by kdyby...Jiřík mě pochválil, že v tý matice nejsem zase tak špatnej...ale jelikož zápas vyhrál náš první soupeř, bylo už před posledním zápasem jasné, že postupujem dál ze skupiny. Poslední zápas tedy určoval „pouze“ umístění ve skupině, ALE! jednalo se o zápas s polským klukama z Makak arény. Kdyby jsme řekli, že jsme prohráli s Polákama, tak to by byla v našem oddíle velká ostuda! Po zprvu bojovném výkonu a následné uvolněné atmosféře vítězíme hladce 2:0.

Jupííí kvííí! Zase si zahrajem co nejmííc zápasů, co to jde! I když už se cítím decentně okopán, dokopán a unaven, mám dost radost! SEMIFINÁLE! Žlutý tým s blondákem podobným grande Pavlovi + s nepříjemným, urostlým bývalým extraligovým hokejistou. Ten je obzvlášť nepříjemný, ale Jiřík ho svoji precizní obranou víceméně vymazal! Mně se daří v polo-úniku vsítit branka, která stačí k postupu díky precizní hře celého týmu do finále! V bráně se nakonec nejmííc osvědčil Jindřich, kterého právě na tohle utkání vystřídal Danáč, což byla dobrá volba!

FINÁLE!!! No jo...co si myslíte...zase Poláci...stejný úkol jako v zápase ve skupině, jen teď to bylo ještě okořeněno bonusem výhry celého turnaje! Pršelo, terén byl nepříjemnej...Poláci měli dva super dobrý a běhavý hráče...rozhodně to nebyl med narozdííl od zápasu ve skupině. Chybělo to štěstíčko! Jindra dal břevno, pak i tyčku. Pak nás vymazal branař. Když v tom vystřídal Karel...chvíli byla situace trošku nepřehledná, hra se jako by táhla, nebylo už moc dokonce hrací doby (myslim, že na penalty by jsme prohráli). Jindřich centruje před bránu, míč plachtí ke Karlovi, ten zády k brance zvedá nohu a posouvá míč. Branař plachtí, plachtí...nedoplachtí! Od tyčky se míč odráží do brány a my koukáme, jestli je to celý pravda! Mazec!

Po dvouleté přestávce jsme jim to zase vyhráli! Už jen týmové foto, týmová hromada a sundání kopaček potvrzuje vrchol blaha! Bohužel jediný, kdo může zůstat jsme já, Vlašín a Bambis. Sedíme v altánu, prší, pijem pivo, mažem si rány, vstřebávame dojmy – závěr, jak má být. Je tu s námi ještě Paštík, ktorej i přes déšť hlásí, že hned, jak doprší, jde se projít s lezečkama do skal. Vyrážíme tedy na obhlídku Ádru...Pašťa ukazuje zajímavý cesty, některý bych šel lízt hned, jiný asi nikdy...

Večer vyhlášení v hospodě, dostáváme klasicky šunku, někdo ještě tričko Adr design. Oslava se vším všudy, kapela, dorty, pivo...možná pár žen navíc tam mohlo být, ale nakonec i ty přišli! ☺ To už jsem byl rád, že stojím na nohách...když pak...se budím sám v hospodě a začíná svítat! Hmm pěkný, seberu si pár svých věcí a přesouvám se k autu...ráno si dojdu do hospody ještě pro péřovku, po cestě si dávám aklimatizační pivo v Kalírně a hurá do skal!!!

Nejhorší je na tom všem do skal dojít, pak ještě vybrat správnou cestu. I přesto všechno hlásim Vlašínovi Tygří mód! Vlašín nás vede pod Žlutou spáru, tu si vybral Bambis. Já si vybírám nějakou moc pěknou stěnovku vedle. Než Bambis slaní, stihnem i vedlejší Borůvkovou variantu, kterou píšou dokonce IXc (nedolejzáme to, ale pač mám pocit, že bych na vršku mohl umřít), tak nějak uspokojen po týhle cestě už házím na lezení bobek.

Volím čas ústupuju nejprv k autu, později od auta kam jinam, než do Kalírny (hospoda), tam čeká až idyllicky nedělní atmosféra! Holky (pěkný) točej pivo (dobrý!) ,muzika skvělá (beatles), do toho možnost si zalistovat knížkou Lezení v Sasku...(ještě teď si mi z těch fotek točí hlava).

Crrrrr, naruší to až pondělní ranní vstávání (já byl rád, že jsem vůbec vylezl ze spacáku), Bambis si na dnešek vybral Haseho spáru za VIIC. Mně se líbil hned vedle údolní sokolík za VIII. Bambis jde první! Leze jako nic...chvíli odpočine na polici mezi 2. a 3. kruhem...nahore u třetího kruhu chvíli stojí, pak dostoupá jak dým na předvrchol. Mně to nejprv hrozně baví, pač jsem takhle širokou spáru asi ještě nelezl...pak už mě euforie opouští, značně otláčen se soukám od třetího kruhu děsně dlouho (UFF, UFF). Nahore povídám něco ve smyslu, že tohle si vážně nechám na důchod, že prozatím zůstanu u toho, co mi jde víc (nemyslim pivo a čuzení ☺).

Po slanění ruším svůj výběr, jdu lízt „normální hranu“ tu po pár „pádech“ pytlím u 2. kruhu. Hecuju Bambise do Borůvkový varianty, že je to pěkný a tak...chvíli ještě odpočívá, pak nastupuje, přebírá chyty, kouká na nohy (já se snažím radit), ale nakonec první kruh necvakne a leze zpět na zem. Ještě mě zkouší hecovat do toho sokolíka, ale marně! Nakonec jsem si vzpomněl na údolní spáru na Karlíka. Pěkná sedma, chvíli sokol, pak žába...nahore lezu přímo, protože už jsem byl vážně unavenej, volím špatnou stranu těla ve spáře a vršek mě dost školí (UFFFFFFF), zvládám to tak tak...Bambis zamnou byl raz dva! Už jenom krátkej rajbásek při hraně a to už mám chuť zahodit lezečky někam daleko.

Jdem do pískovny...večer do hospody pro plzeň do pet lahve...otupuju bolest mysli a těla pivem = usínáme. Úterní ráno je úplně nejhorší! Rozhodně nelezu, už jen myšlenka nasoukat se do lezeček mě děsí! Bambis jde na "Křížak", tam vyleze asi 6 nebo 7 cest (nechápu, kde se to v něm bere), jsem rád, že „musím“ jen jistit. Někdy kolem 15h je ale ulezenej (kdo by to byl čekal žejo!) a jdem na rozlučku do Kalírny...no co myslíte...jako předtím...pěkná atmosféra, usměvavý holky a dobrý pivo...z jednoho jsou nakonec čtyři. V hlavě přepnu na mód, že je ten Adršpach nakonec dost dobrej, že to tu má velký kouzlo! ☺ Favorit nás pak teleportoval v pořádku do Jičína, rovnou k ultra hovadoj na zahradu, krásný zakončení! Čauky mňaky zase někde někdy na výlete za zábavou!

sesmolil Lachtan ml.